

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201983
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620201983.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobkyne X. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXX/ X, N. Y., zastúpenej ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanému K. Y. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š.É. XXXX/X, T., zastúpenému Mgr. Marcelom Lesňákom, advokátom so sídlom Murgašova 87/6, Poprad, v konaní o určenie neexistencie záložného práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že záložné právo žalovaného na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území I., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, ako byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode X W. X. poschodí v bytovom dome so súpisným číslom XXX, W. G. Y., postavenom na pozemku parcely registra KN-C č. 773/43, v spoluvlastníckom podiele 1/1-ina, podiel priestoru na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve bytového domu v rozsahu 5075/441676-ín a spoluvlastnícky podiel v rozsahu 5075/441676-ín pozemku na parcele registra KN-C č. 773/43, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 936 m², n e e x i s t u j e .

II. Žalobkyni súd p r i n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 06. 07. 2020 sa žalobkyňa domáhala určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie I., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš ako byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode Č. X, W. X. poschodí bytového domu súpisné Č. XXX, postavenom na parcele registra KN-C č. 773/43, podiel vo výške 5075/441676 na priestore na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve bytového domu súpisné č. XXX a spoluvlastnícky podiel vo výške 5075/441676 k pozemku parcely registra KN-C č. 773/43, zastavané plochy a nádvorie o výmere 936 m². Žalobkyňa ako záložca uzatvorila dňa 21. 09. 2009 s obchodnou spoločnosťou L. L., E.. s. ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva, ktorou založila predmetný byt ako jedinú nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve. Zriadením záložného práva na byt žalobkyne došlo k zabezpečeniu pohľadávky tretej osoby T. R. U., Z.. ako dlžníčky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0334475823 zo dňa 21. 09. 2009 v znení jej Dodatku zo dňa 29. 10. 2009, ktorého predmetom bola dohoda, že splácanie úveru sa bude uskutočňovať inkasným spôsobom z osobného účtu žalobkyne. Zabezpečená pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 33 000,- eur a príslušenstva. Žalobkyňa dlžníčku nepozná a nikdy sa s ňou osobne nestretla. Zabezpečenie úveru dlžníčky zálohom bolo od žalobkyne vymámené podvodným spôsobom treťou osobou a to Y. I. Š., ktorý zneužil jej zdravotný stav, neskúsenosť a zlú finančnú situáciu. Žalobkyňa pristúpila k uzavretiu záložnej zmluvy aj z dôvodu angažovanosti jej syna, ktorý sa osobne poznal s I. Š.. I. Š. uviedol,

že dlžníčka je jeho tetou a ak žalobkyňa poskytne na zabezpečenie úveru jej byt ako záloh, bude jej v pravidelnom mesačných intervaloch vyplácaná odmena vo výške 333,33 eura, ktorú by mohla žalobkyňa ako invalidná dôchodkyňa použiť napríklad na pokrytie nákladov spojených s jej nepriaznivým zdravotným stavom. Zároveň žalobkyňa ubezpečil, že dlžníčka má dostatočný príjem na úhradu splátok úveru. Žalobkyňa tak súhlasila aj so zriadením osobného účtu, na ktorý mali byť poukazované peňažné prostriedky na úhradu jednotlivých splátok úveru. I. Š. od dlžníčky prevzal sumu 48 545,38 eura, nakoľko dlžníčka dňa 21. 09. 2009 okrem úverovej zmluvy na sumu 33 000,- eur uzatvorila aj ďalšiu Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 16 000,- eur, ktorý však nie je zabezpečený bytom žalobkyne. Na osobný účet žalobkyne I. Š. poslal iba sumu vo výške 1 660,- eur a ďalej platby nerealizoval. Žalobkyňa tak nemala z pozície záložcu žiadny sľubovaný majetkový prospech. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 10. 2017, sp. zn. 2T/62/2013 bol I. Š. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Nakoľko úver dlžníčky nebol splácaný, banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04. 09. 2013 a žalobkyňi bolo doručené oznámenie o výkone záložného práva zo dňa 08. 11. 2013. Žalovaný je záložným veriteľom zabezpečenej pohľadávky, ktorá bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0365/2015/CE zo dňa 27. 03. 2015 na obchodnú spoločnosť M.B.A. Finance s. r. o., následne Zmluvou o postúpení portfólia pohľadávok zo dňa 30. 03. 2015 na obchodnú spoločnosť DDM Invest AG so sídlom vo Švajčiarsku, ďalej Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06. 02. 2017 obchodnej spoločnosť Insurennet, s. r. o., ktorá nakoniec postúpila zmluvou zo dňa 06. 09. 2017 pohľadávku žalovanému. Žalobkyňa nemá inú možnosť, ako sa domôcť ochrany svojho vlastníckeho práva k jedinej nehnuteľnosti, ktorú vlastní a v ktorej má nahlásený trvalý pobyt. Má za to, že k predmetu záložného práva neexistuje záložné právo z dôvodu jeho premlčania. K mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 04. 09. 2013 a dňa 05. 09. 2013 teda začala plynúť premlčacia lehota a právo na zaplatenie úveru sa premlčalo 05. 09. 2016. Oznámením o výkone záložného práva za dňa 08. 11. 2013 bola dlžníčke poskytnutá 10 dňová lehota na zaplatenie dlžnej sumy, pričom márnym uplynutím tejto lehoty mohol záložný veriteľ pristúpiť k výkone záložného práva. Dňa 09. 11. 2013 začala plynúť premlčacia lehota na domáhania sa uspokojenia zo zálohu, ktorá márne uplynula 09. 11. 2016. Zároveň poukázala na to, že zriadenie záložného práva podvodným spôsobom nemôže požívať právnu ochranu a je potrebné určiť, že záložné právo neexistuje. Ak by žalobkyňa poznala všetky skutočnosti vzťahujúce sa na zabezpečenie pohľadávky, osobu dlžníčky a úmysel I. Š. podvodným spôsobom vymámiť od nej podpis záložnej zmluvy, k uzavretiu tejto zmluvy by nikdy nepristúpila.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Zároveň záložné právo nemôže byť premlčané, pretože v jeho výkone sa od jeho oznámenia zo dňa 08. 11. 2013 riadne pokračuje a koná. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z predmetného listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie I.. To, že doposiaľ nedošlo k samotnému uskutočneniu výkonu záložného práva, je vo veľkej miere zapríčinené samotnou žalobkyňou. Žalovaný sa stal vlastníkom pohľadávky v dobrej viere, že je všetko v poriadku a výkon plynule prebieha. Samotným oznámením o výkone záložného práva zo dňa 08. 11. 2013 pred uplynutím premlčacej lehoty začalo konanie o výkone záložného práva a preto premlčacia lehota prestala plynúť. Žalovaný má za to, že námietku premlčania pohľadávky môže účinne vzniesť iba obligačný dlžník, nie záložca. Navyiac, vznesenie námietky premlčania považuje žalovaný za rozpor s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa v replike poukázala na to, že bez určenia neexistencie záložného práva súdom bude právo žalobkyne ohrozené a jej právne postavenie sa stane neisté. Predmetný byt je jedinou nehnuteľnosťou žalobkyne, ktorá je 71 ročná invalidná dôchodkyňa a v prípade realizovania dražby by prišla o strechu nad hlavou. Predmetná žaloba je procesne vhodným a prípustným nástrojom ochrany práv žalobkyne, nakoľko záložné právo neexistuje z dôvodu jeho premlčania. Žalovaný k svojmu tvrdeniu, že vo výkone záložného práva sa od jeho oznámenia riadne pokračuje a koná, nepredložil žiadny dôkaz. Žalobkyňa zároveň poprela, že nemohlo dôjsť k výkonu záložného práva z dôvodu jej konania. Nakoľko uplynuli obidve premlčacie doby, čiže premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky ako aj premlčacia doba záložného práva, a žalobca a záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu, stráca možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu. Z uvedeného dôvodu záložné právo neexistuje a dôvod jeho neexistencie plynie aj z toho, že bolo zriadené podvodným spôsobom, kedy bola žalobkyňa uvedená do omylu.

4. Žalovaný v duplike zotrval na dôvodoch, pre ktoré považuje žalobu za nedôvodnú.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti ospravedlneného žalovaného. Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne doplnila, že zmluvu o zriadení záložného práva zároveň považuje za absolútne neplatnú podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a poukázala na hrubý nepomer hodnoty zálohu a zabezpečovanej pohľadávky ako aj na to, že nemala žiadny majetkový prospech z uzavretia predmetnej zmluvy.

6. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že zmluva o zriadení záložného práva je platným právnym úkonom a podvodné konanie I. Š. na toto posúdenie nemá žiadny vplyv. Žalobkyňa predmetnú zmluvu uzatvorila vo vidine určitého finančného prospechu, ktorý v časti aj získala.

7. Žalobkyňa vypovedala, že I. Š. v roku 2009 presvedčil jej syna, ktorý bol v tom čase tri roky nezamestnaný, aby ju nahovoril na ručenie bytom pre pani U., ktorá učila na Katolíckej univerzite. Po presviedčaní, ktoré trvalo dva roky, nakoniec súhlasila, pričom I. Š. prvý krát videla v banke. V banke ju súrtil, aby všetko rýchlo podpísala a už vtedy jej nešlo do hlavy, prečo tam nie je ani pani U.. Túto nakoniec nikdy nevidela a ani nevedela, že už zomrela. Za uzatvorenie zmluvy I. Š. prisľúbil odmenu po 333,- eur, ktorá mala byť vyplácaná rok. Získané peniaze chcela použiť na kúpeľnú liečbu. So synom totiž žila sama a nemal im kto pomôcť. Aby mali so synom prehľad o platbách, založili nový účet. Neskôr, keď pani U.V. kontaktovala jej syna s otázkou, prečo jej nechodia peniaze, I. Š. žalobkyňu ubezpečil, že dá všetko do poriadku, že pani U. má dobrý dôchodok a úver sa bude splácať. Syn jej zároveň povedal, že pani U. takto spolupracovala s I. Š. viac krát. Pred podpisom zmluvy ju neinformovali o ničom, keď prišla do banky, všetko už bolo pripravené. Na otázku právneho zástupcu žalovaného najskôr potvrdila, že si bola vedomá toho, že podpisom záložnej zmluvy bude založený jej byt, neskôr uviedla, že v tom momente si neuvedomovala následky uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ by nemala prisľúbenú odmenu za podpis zmluvy, túto by neuzatvorila. Žalobkyňa nevedela vysvetliť, prečo tak konala, verila, že pani U. bude úver splácať a verila aj I. Š..

8. Svedok U. V., ktorý zastupoval žalovaného v mimosúdnych rokovaníach so žalobkyňou, vypovedal, že žalobkyňa mu počas týchto rokovaní oznámila, že za uzatvorenie záložnej zmluvy má dohodnutú odmenu. Žalobkyňu upovedomil o troch možnostiach vyriešenia situácie. Prvou bola dražba predmetného bytu, s ktorou možnosťou ale nebol stotožnený ani on a to vzhľadom na zdravotný a psychický stav žalobkyne, ktorej zomrel syn, druhá možnosť spočívala v predaji bytu žalovanému so súčasným zriadením vecného bremena práva doživotného bývania v byte a prípadne poskytovaní starostlivosti o žalobkyňu. Treťou možnosťou bol umiestnenie žalobkyne do domovu sociálnych služieb, pričom svedok to aj vybavil v zariadení v Kežmarku. Žalobkyňa však túto možnosť odmietla a následne prišla pandémia. Vždy mali k žalobkyňi korektný prístup a táto nikdy nenamietala premlčanie a to ani v čase, keď bola právne zastúpená advokátom.

9. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21. 09. 2009 mal súd preukázané, že dlžníčka T. R. U., Z.. získala od veriteľa, obchodnej spoločnosti L. L., a. s. splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti vo výške 33 000,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť spolu s príslušenstvom pravidelnými mesačnými splátkami do 10. 09. 2014. Dodatkom k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 29. 10. 2009 sa zmluvné strany dohodli na spôsobe splácania úveru inkasom z inkasného účtu tretej osoby, ktorý bol podľa predloženej Zmluvy o osobnom účte zo dňa 16 10. 2009 zriadený v prospech žalobkyne.

10. V deň uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere žalobkyňa uzatvorila so L. L., a. s. zmluvu o zriadení záložného práva k bytu špecifikovanému v I. výroku tohto rozsudku a to na zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21. 09. 2009, ktorú uzatvoril záložný veriteľ a dlžníčka T. R. U., Z..

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie I. vyplýva, že na byt vo výlučnom vlastníctve žalobkyne je zriadené záložné právo v prospech žalovaného.

12. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 10. 2017, sp. zn. 2T/62/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 04. 2019, sp. zn. 1To/20/2019 súd uznal Y. I. Š. za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v časti v spolupáchateľstve podľa § 20

Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okrem iného bol odsúdený aj za to, že v presne nezistený deň v septembri roku 2009 v Liptovskom Mikuláši s cieľom získať neoprávnený prospech požiadal T. R. U., Z., aby uzavrela v L. L., a. s., v pobočke Liptovský Mikuláš dve úverové zmluvy, ktoré bude splácať on a taktiež požiadal X. V., aby jeden z úverov zabezpečila ako záložný dlžník svojou nehnuteľnosťou, a to jej bytom č. XX a spoluvlastníckym podielom na spoločných priestoroch na Y. G. Č. XXX/X, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie I.Č., za čo jej sľúbil pravidelnú mesačnú odmenu vo výške 333,33 eura, pričom žalobkyni tvrdil, že zabezpečovaný úver je pre jeho tetu, čo nebola pravda, následne dňa 21. 09. 2009 v Liptovskom Mikuláši uzavrela T. R. U., Z. ako dlžník s veriteľom L. L., a. s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 16 000,- eur, ktorý mal byť splácaný 60 mesačnými splátkami vo výške 331,83 eura počnúc dňom 10. 10. 2009 a zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bolo poskytnutý úver vo výške 33 000,- eur, ktorý mal byť splácaný 60 mesačnými splátkami vo výške 636,88 eura počnúc dňom 10. 10. 2009 a ktorý bol zabezpečený uvedenou nehnuteľnosťou záložcom X. V., pričom Y. I. Š. bezprostredne po uzavretí zmlúv od T. R. U., Z. prevzal celkovom sumu 48 545,31 eura, pričom bol uzročený vzhľadom na svoju finančnú situáciu s tým, že dohody ohľadom poukazovania finančných prostriedkov na inkasný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zriadený X. V. pre účely úhrad splátok uvedených úverov nedodrží, čo sa aj stalo, pre účely splácania úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytol iba sumu vo výške 1 660,- eur, tento úver musela splatiť z vlastných úspor T. R. U., Z., čím jej spôsobil škodu vo výške najmenej 15 810,83 eura a X. V. reálne hrozí škoda vo výške najmenej 21 552,24 eura, ktorá suma zodpovedá zostatku úveru č. XXXXXXXXXXXX po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti a bude uspokojovaná z výťažku začatej dobrovoľnej dražby založeného bytu.

13. Listom zo dňa 07. 08. 2013 L. L., a. s. vyzvala dlžníčku T. R. U., Z. na okamžité vyplatenie omeškaných splátok úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18. 09. 2009, nakoľko banka ku dňu 07. 08. 2013 eviduje omeškané splátky v celkovej výške 10 775,35 eura. Zároveň dlžníčku upozornila na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Listom zo dňa 05. 09. 2013 banka oznámila dlžníčke, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť predmetného úveru, ktorého výška predstavuje 20 866,53 eura.

14. L. L., a. s. listom zo dňa 08. 11. 2013 oznámila žalobkyni výkon záložného práva, nakoľko dňa 04. 09. 2013 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru č. XXXXXXXXXXXX.

15. Z predložených zmlúv o postúpení pohľadávok mal súd preukázané, že L. L., a. s. zmluvou zo dňa 27. 03. 2015 postúpila pohľadávky obchodnej spoločnosti M.B.A. Finance s. r. o. a následne listom zo dňa 07. 04. 2015 oznámila žalobkyni, že predmetnú pohľadávku postúpila postupníkovi. Zabezpečená pohľadávka bola následne postúpená spoločnosti DDM Invest AG so sídlom vo Švajčiarsku, potom zmluvou zo dňa 06. 02. 2017 na obchodnú spoločnosť Insurennet, s. r. o. a nakoniec zmluvou zo dňa 06. 09. 2017 na žalovaného, ktorý predmetnú pohľadávku nadobudol za odplatu vo výške 9 500,- eur.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe vyhovel, nakoľko bola preukázaná jej dôvodnosť. Žalobkyňa vzniesla námietku premlčania, v dôsledku čoho má za to, že záložné právo neexistuje. Premlčacia doba záložného práva plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát, to znamená odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Uvedené právo vzniká podľa ustanovenia § 151a Občianskeho zákonníka ak pohľadávka nie je riadne a včas splácaná a veriteľ začne výkon záložného práva. Z výzvy L. L., a. s. zo dňa 09. 08. 2013 nie je zrejmé, pre nesplatenie akej splátky upozornila dlžníčku na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, avšak nakoľko banka zosplatnila úver ku dňu 04. 09. 2013, vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, upravujúcim oprávnenie veriteľa zosplatiť úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy, mohla banka uplatniť svoje právo najneskôr na nesplatenú splátku splatnú 10. 06. 2013, odkedy podľa ustanovenia § 103 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie zabezpečovanej pohľadávky, ktorá uplynula 10. 06. 2016. Záložné právo sa nemôže premlčať skôr ako zabezpečená pohľadávka. Pôvodný záložný veriteľ mohol v danom prípade prvýkrát uplatniť svoje záložné právo dňa 04. 09. 2013, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru č. XXXXXXXXXXXX, pričom výkon záložného práva oznámil žalobkyni listom zo dňa 08. 11. 2013, čiže v premlčacej dobe, ktorá by mu uplynula 04. 09. 2016.

17. Zmluvou o postúpení pohľadávok prechádzajú na nadobúdateľa aj všetky práva spojené s touto pohľadávkou, čiže aj záložné právo. Pôvodný záložný veriteľ síce uplatnil svoje právo včas, avšak zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva inštitút pokračovania vo výkone záložného práva, resp. zmeny v osobe záložného veriteľa po začatí výkonu záložného práva. Z uvedeného dôvodu preto musel aj žalovaný ako nadobúdateľ pohľadávky vráťane všetkých práv s ňou spojených oznámiť žalobkyni začatie výkonu záložného práva a to počas plynutia premlčacej doby. Predchádzajúci právni predchodcovia totiž postúpením pohľadávky prakticky upustili od výkonu záložného práva. V danom prípade zároveň nemožno konštatovať, že išlo o spočívanie premlčacej doby podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, nakoľko nebolo tvrdené a tým pádom ani preukázané, že veriteľ uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu (nie prípadne u dražobnej spoločnosti) a v začatí konaní riadne pokračoval. Len samotné oznámenie o výkone záložného práva a jeho zápis do katastra nehnuteľností nie je riadnym pokračovaním v konaní tak, ako to má na mysli ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka. Zmyslom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty, aby v zákonom stanovených dobách uplatnili svoje práva a súčasne zamedziť tomu, aby osoba povinná z právneho vzťahu nebola po neprimeranej dobe nútená splniť si svoje povinnosti. V prípade, ak po začatí výkonu záložného práva dôjde k niekoľkým postúpeniam pohľadávky zabezpečenej záložným právom, nedochádza pri jednotlivých postúpeniach k predĺženiu premlčacej doby každému jednému novému záložnému veriteľovi, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 111 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tak zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06. 09. 2017 nadobudol premlčanú pohľadávkou z úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 21 729,54 eura, ktorá bola zabezpečená už v tom čase premlčaným záložným právom k bytu žalobkyne.

18. V nadväznosti na procesnú obranu žalovaného súd uvádza, že pokiaľ dôjde k premlčaniu záložného práva, záložné právo ako také nemá prakticky žiadny zmysel, nie je možné pristúpiť k jeho realizácii a preto sa podľa názoru súdu môže žalobkyňa úspešne domáhať, že záložné právo k zálohu neexistuje. Súd si je vedomý aj takých rozhodnutí, ktoré vychádzajú aj z ustanovenia § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatovali, že premlčanie záložného práva nespôsobuje jeho zánik a záložné právo v takom prípade ako vecné právo naďalej existuje a teda v prípade jeho premlčania sa žalobca môže domáhať určenia, že výkon záložného práva je vo vzťahu k predmetnej pohľadávke premlčaný. Nejde však o ustálenú súdnu prax, čo preukazujú aj rozhodnutia, na ktoré poukázala žalobkyňa v žalobe a navyiac, právne účinky určovacieho rozsudku o neexistencii záložného práva a rozsudku o určení, že výkon záložného práva je premlčaný, sú pre obidve strany sporu také isté.

19. Žalobkyňa dôvodnosť žaloby odôvodňovala aj tým, že k zriadeniu záložného práva došlo podvodným spôsobom, v čoho dôsledku nie je zmluva o zriadení záložného práva platným právnym úkonom. Aj keď je nesporné, že I. Š. podviedol tak žalobkyňu ako aj dlžníčku zo zmluvy o úvere, ktorý bol zabezpečený záložným právom k bytu žalobkyne, v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že žalobkyňa zmluvu o zriadení záložného práva neuzatvorila slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Pokiaľ ide o slobodu vôle, žalobkyňa netvrdila, že by došlo k fyzickému alebo psychickému nátlaku, v dôsledku čoho by bola zmluva neplatná. Presvedčenie k uzatvoreniu zmluvy zo strany jej syna samo o sebe nemôže byť považované za nátlak, zvlášť, keď žalobkyňa sama potvrdila, že zmluvu uzatvorila pre vidinu prospechu. Z uvedeného dôvodu nie je možné podľa názoru súdu ani uzavrieť, že uzatvorenie zmluvy sa prieči dobrým mravom. Súd však nemá pochybnosti o tom, že predmetnú zmluvu, ktorou založila jedinou nehnuteľnosť na zabezpečenie pohľadávky osoby, ktorú vôbec nepoznala, žalobkyňa uzatvorila v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, avšak táto skutočnosť ju podľa ustanovenia § 49 Občianskeho zákonníka oprávňovala na odstúpenie od zmluvy, k čomu ale nepristúpila.

20. Na základe vyššie uvedeného súd žalobe vyhovel, lebo premlčané záložné právo už nemôže byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky, nie je teda vykonateľné a pre záložného veriteľa nemá žiadny význam. Žalobkyňa nepochybne má naliehavý právny záujem na danom určení, nakoľko ide o záložné právo k jej jedinej nehnuteľnosti, v ktorej býva a v ktorej má hlásený pobyt. V prípade výkonu záložného práva, ktoré je premlčané, by tak prakticky prišla o strechu nad hlavou a stala by sa z nej v dôsledku trestnej činnosti tretej osoby bezdomovkyňa.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, lebo v predmetnej veci nemôžu byť dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 257 C. s. p. Podľa § 262

ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.